

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5186/04
20.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу за управне спорове састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Суда Јеленом Тишма-Јовановић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиље АА, власнице Радње "ББ", коју заступа АБ, адвокат, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Ниш, из Ниша, ради поништаја решења туженог, број: 47-145/04, од 18.09.2004. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.07.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Ниш, из Ниша број: 47-145/04, од 18. 09. 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Пореске управе - Филијале Ниш, број: 47/2-26/2003-073-051 од 02. 08. 2004. године, којим је укинута решење првостепеног органа број: 47-03730/2002-073-010 од 31. 10. 2002. године и тужилји је, као пореском обвезнику, утврђена разлика необрачунатог пореза на промет производа и разлика необрачунате акцизе на освежавајућа безалкохолна пића, за период од 01. 01. до 19. 09. 2002. године, од 20. 09. 2002. до 31. 12. 2002. године, од 01. 01. 2003. до 20. 05. 2003. године, и разлика необрачунатог пореза на доходак грађана за период од 01. 01. до 19. 09. 2002. године, у износима ближе наведеним у диспозитиву решења, наложено јој је да уплати обавезу пореза на промет производа у укупном износу од 12.952.842,00 динара и камату у износу од 3.377.025,00 динара, као и акцизу у износу од 7.813.920,00 динара и обрачунату камату у износу од 2.053.785,00 динара, све у року од 8 дана од пријема решења. Такође јој је наложено да обрачуна и уплати камату на дуговане износе наведене у тачки III диспозитива решења, по стопи прописаној у члану 75. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, од 01. 10. 2003. године до дана уплате обавеза, као и да у својим пословним књигама спроведе одговарајућа књижења по налозима из диспозитива решења и одлучено је да жалба не одлаже извршење решења.

Тужилја је благовремено поднела тужбу, којом је покренула овај управни спор, у којој оспорава законитост решења туженог органа, из свих законских разлога и предложила је да се тужба уважи и да се оспорено решење поништи. Навела је, између осталог, да је побијано решење донето уз битну повреду правила поступка јер тужени орган при доношењу оспореног решења није оценио релевантне жалбене наводе, од којих су се неки односили на неправилно утврђено чињенично стање и на повреду правила поступка, а неки на неправилном применом материјалног права, а није оценио ни доказе које је тужилја приложила уз жалбу ради доказивања истинитости својих жалбених тврдњи. Истакла је посебно да постоји битна повреда правила поступка јер у доношењу првостепеног решења, у поновљеном поступку, није поступљено по упутствима другостепеног решења у чијем извршењу је донето првостепено решење, а то није санкционисано у побијаном решењу.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима датим у образложењу утуженог решења, наводећи да је првостепени орган, на основу одузете пословне документације, на основу података из одузетог кућишта рачунара, из изјава жалиље и саслушаних сведока и из осталих доказних средстава, правилно утврдио да тужилја, као порески обвезник, у периоду од 01.01.2002. године до 20.05.2003. године, није евидентирала и прокњижила кроз пословне књиге целокупно остварени промет производа па зато није обрачунала и уплатила целокупан износ пореза на промет и акцизе, чиме је поступила супротно одредбама Закона о порезу на промет и Закона о акцизама. Предложио је да се тужба одбије, као неоснована.

Испитујући законитост оспореног решења, на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима, овај Суд нашао је да је жалба основана.

Одлучујући по тужби, Врховни суд Србије није могао испитати законитост оспореног решења, јер у достављеним списима који се односе на предмет ове управне ствари није приложена жалба изјављена од стране тужиље против првостепеног решења нити је приложено другостепено решење туженог органа, број: 47-145/04, од 20.05.2004. године, у чијем извршењу је првостепени орган донео решење број 47/2-26/2003-073-051, од 02.08.2004. године, против кога је оспореним решењем одбијена жалба тужилје.

Због наведеног пропуста тужени орган је повредио правила поступка која су од битног утицаја на законитост ове управне ствари и да је повредио и остале чланове 31. Закона о управним споровима, којим је

решење ове управне ствари и то правило из одребе члана 31. Закона о управним споровима, којим је прописано да ако суд не одбаци тужбу нити поништи оспорени управни акт, по један препис тужбе са прилозима доставиће на одговор туженом и заинтересованом лицу и за то им оставити примерен рок, који не може бити краћи од 8 дана ни дужи од 30 дана, а у остављеном року тужени је дужан да достави суду све списе који се односе на предмет. Зато је тужба уважена и поништено је оспорено решење туженог органа, на основу одредбе члана 38. став 2. Закона о управним споровима, јер је суд нашао да се спор не може расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку због тога што у погледу утврђених чињеница не постоји подлога у доказима који постоје у достављеним списима који се односе на предмет спора.

Због изнетог је, на основу одредбе члана 41. став 1. и 2. у вези одредбе члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучено је као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 20. 07. 2006. године, У. 5186/04

Записничар Председник већа-судија

Јелена Тишма-Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ